

Agalychnis callidryas, roodoogkikkers

Tijdens onze reis in Nicaragua, was natuurlijk een van onze missies het zoeken naar en vinden van kikkers, en dan met name gifkikkertjes en de prachtige Roodoogmaki *Agalychnis callidryas*, die we al eens in Costa Rica hadden aanschouwd.

Deze kikker komt voor van Z-Mexico tot en met Panama. Hoe blij waren we dan ook dat we deze prachtige felgroene kikkers met hun grote rode ogen en rood/oranje tenen op wel twee verschillende locaties in Nicaragua mochten bewonderen.

Maar we waren nog meer verrast toen we nog andere roodoogkikkers ontdekten. Zo vermoeden we dat we ook de *Agalychnis saltator*, ook wel Springende bladkikker genoemd en de *Hyla rufioculis* hebben mogen aanschouwen.

Dus dat zou kunnen betekenen dat we zelfs drie roodoogkikkers hebben gezien. Nou maar hopen dat het echt zo is en als we het mis hebben, horen we dat graag.

Naast de schitterende groene kleur, de rode ogen en de feloranje vingers en tenen, is een ander kenmerk van de *Agalychnis callidryas*, de blauwe flanken met geel/ witte strepen en de blauwe kleur van de binnenkant van de poten. Wel kunnen deze, afhankelijk van zijn vindplaats, meer of minder opvallend zijn. Ook de groene kleur kan variëren afhankelijk van temperatuur en gemoedstoestand.

De Roodoogmaki, zoals zijn Nederlandse naam luidt, heeft een slank lichaam en dunne poten waaraan grote tenen met zuignappen waarmee hij zich goed aan takken en bladeren kan vasthechten. Het is een nacht actieve kikker, waarbij het wakker worden een heel ritueel is met geeuwen en wrijven in de ogen. Vaak houden ze eerst nog een soort vlies voor hun ogen voordat deze helemaal open gaan.

De mannetjes van de Roodoogmaki worden maximaal 5,5cm terwijl de vrouwtjes wel 7cm. Kunnen worden. Ook zijn de vrouwtjes meestal iets dikker en hebben een ietwat stompere snuit. Ze kwaken allebei luid om hun territorium af te bakenen, maar alleen het mannetje heeft een paringsroep. Wanneer het vrouwtje hierop reageert, neemt ze

het mannetje mee op haar rug naar een waterplas. Het vrouwtje kan meerdere legsels per nacht leggen, tot wel 5 legsels van 30-50 eitjes. Deze legt ze onderaan een blad dat boven het water hangt. Het mannetje insemineert direct de eitjes. Het vrouwtje neemt elke keer water tot zich en bevochtigt dan de eitjes. Bij het water halen, liggen diverse

kandidaten klaar om de plaats van het mannetje in te nemen wat soms leidt tot enige worstelpartijen. Als de larven uit het ei kruipen vallen de kikkervisjes in het water.

De Roodoogmaki kan zich goed tussen de bladeren verstoppen waarbij alleen hun ogen, als ze die open hebben, zichtbaar zijn.

Zoals reeds gezegd, kwamen we nog andere roodoog kikkers tegen. Eerst dachten we dat het ging om een jonge *Agalychnis callidryas*,

maar we twijfelden aan de kleur. De kenmerken van deze kikker passen namelijk meer bij de *Agalychnis saltator*, ook wel Springende bladkikker genoemd. Want de witachtige dwarsbanden over het blauw bij de flanken, die zo kenmerkend zijn voor de *Agalychnis callidryas*, ontbreken. Een typische eigenschap wat deze soort onderscheidt van de roodoogmaki. Maar verder is het heel moeilijk te zien met welk soort je te maken hebt. De kenmerken van de *Agalychnis saltator* zijn namelijk behoorlijk gelijk aan die van de *Agalychnis callidryas*: Mooie rooie ogen, die kan variëren van oranje tot tomatenrood, met verticale pupillen en geeloranje handjes en voetjes met zuigschijven aan de tenen en vingers. Het diertje kan afhankelijk van zijn vindplaats donkergroen of bruinig zijn. Iets wat hem ook

onderscheidt van de Rodoogmaki is dat hij soms een marmertekening op de rug heeft (meestal de mannetjes) in de vorm van strepen op stippeltjes. Sommigen hebben ook één of meer gele vlekken aan hun dorsale zijde. De zijkanten van het lichaam en het voorste en achterste oppervlak van de dijen zijn blauwachtig paars en de buikzijde is crème met een pastelgele of oranje tint.

Maar het blijft lastig om deze twee uit elkaar te houden, zeker omdat er ook nog eens plaatselijke variëteiten zijn bij beide soorten.

Dus in principe zou dit zomaar een variëteit kunnen zijn van de *Agalychnis callidryas* maar we hopen natuurlijk de *Agalychnis saltator* gezien te hebben.
